

רק רגש בר אראה
קצת מהטבע בשירה העברית
חביבה סיגל, שרות לאומי, בית ספר שדה גולן.

לא רגעי שנת טבע / ש. טשרניחובסקי

נחל קצרין בשיטפון. צילום: רוויה שרלו

לא רגעי שנת, טבע, וחלומות ומתקו,
רק רגש בך אראה וסערות הקרב:
על מרום שיא הריך ובמכרות עמקו,
בתהומות הישימון ובצל חביון עב,

כי תאבל נפשי, ופצעי יזעקו,
תקוותי תבלנה כשושן בסתו
אנודה למקום שם משברים ינאקו
למקום צוקיו ירים צור אדיר ושב.

אז בשתי מגלים,
שהמה, בהתמוללם, שבים לרגעים,
וטור מטור ירום, גל הרבים בסלעים יגבר מגל;

מצורים נכלמתי, שהמה בגאונם
אל מחץ משברים, אל נהמם ונהמו
יסגירו את לבם וראשיהם אל על...

שאל טשרניחובסקי, מגדולי המשוררים
העבריים, נולד בשנת 1875 בדרום מערב
האימפריה הרוסית, במאי 1931 עלה לארץ
ישראל ונפטר בירושלים בשנת 1943. הוא היה
רופא, משורר עברי ומתרגם. רבים מכתביו
עוסקים בטבע ובקשר שבין האדם למקום.

תצפית מהר שיפון. צילום: רוויה שרלו.

בשיר זה טשרניחובסקי מעצים את הטבע הסוער והקיצוני על פני הטבע ההרמוני: שקט ורוגע.
טשרניחובסקי מתבונן בטבע על מנת לקבל נקודת מבט שונה על חייו, כשם שההתבוננות בטבע
הפראי והעצום מעניקה לאדם הקטן פרופורציה על חייו. הוא מחפש דווקא את הניגודים, הסערות,
הקרבות. בטבע יש עניין רב והוא מלמד אותנו, בני האדם, שיעורים חשובים. מהטבע השקט לא ניתן
ללמוד הרבה, משום שבמצב של שלווה ורוגע אנו לא נדרשים להוכיח עצמנו, להפגין יכולות
ולהתמודד לעומת מצבי סערה וקיצון בהם אנו נדרשים לתעצמות נפש, כישורים ותקווה.

ובדומה לטשרניחובסקי, גם אנחנו מצפים לזכות ולחוות חורף גולני ופראי: גשמים חזקים, רוחות
ושיטפונות ושלג!

לכבוד תחילת השנה האזרחית החדשה, אנו מאחלים לכולם שנה מלאה בהשראה ופלא מהטבע.